★ వ్యక్తులూ - విలువలూ ★

ఒక వ్యక్తికోసం నేను చాలాకాలంగా అన్వేషిస్తున్నాను. పోనీ అతడు కనిపిస్తాడేమోనని చూస్తున్నాను. ఏనాటికైనా అతను నా చూపుల్లోపడితే పట్టుకుని మనసారా అతనికి క్షమాపణ చెప్పుకోవాలి. ఎంచేతంటే అతనికి తెలియకుండా దారుణమైన ద్రోహం ఒకటి అతనికి చేశాను.

చాలాకాలంక్రింద రామ్మూర్తికోసమని వాళ్ళయింటికి వెళ్ళాను. రామ్మూర్తి లోపల ఏదో పనిలోవున్నట్టున్నాడు. డ్రాయింగురూమ్‌లో ఒక నూతనవ్యక్తి కూర్చునివున్నాడు. నేనూ ఓ సోఫాలో కూర్చున్నాను.

నేను వచ్చానని తెలిసి రామ్మూర్తి తను చేస్తున్నపని మధ్యలోనే ఆగి మా దగ్గరకు వచ్చాడు: తనని కొందంసేపటిదాకా క్షమించాల్సింది అన్నట్లుగా మొహం పెట్టాడు. "పర్వాలేదులే. ఒక పావుగంట కూర్చుంటాం. పనిచూసుకురా" అన్నాను సానునయంగా

"సరే అయితే. అంతవరకూ మీ రిద్దరూ కలిసి కాలక్షేపం చేస్తూవుండండి. సారీ! మీ యిద్దర్నీ పరిచయంచేయటం మరిచేపోయాను" అంటూ,

నా గురించి అతనికి చెప్పాక:

"ఈయన మిస్టర్ ముకుందరావు. వీరికి ఒక ఊరంటూలేదు. వ్యాపారంమీద అనేక వూళ్ళు తిరుగుతూవుంటారు ఇన్నాళ్ళకి— యివాళ్టికి యీ వూరు రావటం తటస్థించింది. చిన్నప్పుడు యిద్దరం బడిలో కలిసి చదువుకున్నాం" అని చెప్పాడు. తర్వాత తనపని తీరిపోయినట్లుగా లోపలకు వెళ్ళిపోయాడు.

చాలా మామూలుగా మేమిద్దరం లోకాభిరామాయణంలో పడ్డాం. రామ్మూర్తి గడువుపెట్టిన పావుగంటలో పదినిమిషాల్లో మేము యించుమించు ప్రపంచాన్ని చుట్టి వచ్చాం కాని ముకుందరావంటే నాకేం ఆప్యాయత గౌరవం కలగలేదు. ఆయన వ్యాపారం మీద అనేకవూళ్ళుతిరిగే మనిషి. అటువంటి వాడికి నీతి, ధర్మంవున్నాయంటే ఎలా నమ్మేది? మా సంభాషణ కేవలం లాంఛనప్రాయంగా గడిచింది. పైపెచ్చు ప్రపంచంలో తనకు తెలీని విషయం, తను వేలుపెట్టని వ్యవహారం లేనట్లు అతను మాట్లాడటంతో అతని డాంబికంచూసి ఒకవిధమైన జుగుప్సకూడా కలిగింది.

"నాకు యితర విషయాలంటే ఎంత ఆసక్తివుందో తమాషాలు చేయటంలోనూ అంతే అభిలాషవుంది" అంటూ "మనం యిప్పుడో తమాషా చేద్దామా?" అన్నాడు.

చేద్దాం అనకుండా "చేయండి" అన్నాను.

"అయితే యిలా చూడండి."

అతను చూడమన్న వైపుచూశాను; అంటే బల్లమీదవున్న లావైన ఒక పుస్తకంవైపు. ఆ పుస్తంకం రెండువందల డబ్భయ్యో పేజీలోంచో, మూడొందల ఎనభయిమూడో పేజీలోంచో ఒక కాయితం తొంగి చూస్తోంది. మామూలు కాగితం కాదు. ఆ కాయితంమారిస్తే నూరు చిన్న కాగితాలు వస్తాయి.

"ఏం చేద్దాం!" అన్నాను బిక్కమొహం పెట్టి.

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు

"వాడి నిర్లక్ష్యం చూడండి. ఇన్నాళ్ళుగా యిన్ని వూళ్లు తిరుగుతున్నాను. ఒక అణా డబ్బులయినా ఆవ మరుపున పారేసుకున్నానా? ఊహు వీడిలా వందలకు వందలు అలా పుస్తకాల్లో పెట్టేస్తూంటే పిల్లలు పెడతాయనా వీడి అభిప్రాయం?" అని ఓ క్షణం ఆగి "దీన్ని తీసి దాస్తాను. వాడెలా కంగారు పడతాడో చూద్దాం. ఆ కంగారుతో డబ్బువిలువ తెలిసివస్తుంది" అని ఆ నోటు తీసి జేబులోకి తోసేశాడు.

నా కేమిటో యీ తమాషా అంత నచ్చలేదు పైగా మోటు హాస్యంలా భావించాను. రామ్మూర్తితో యిన్నాళ్లుగా స్నేహంచేస్తున్నా, యిటువంటి తమాషాలు చేయగల అవకాశాలు చాలా వచ్చినా ఎప్పుడూ అటువంటి వాటిల్లో తల దూర్చలేదు. కాని కొత్తగా పరిచయమైన వ్యక్తి. ఏం చేయను?

రామ్మూర్తి యింకో నిమిషంలో ఊడి, బయట పడతాడనగా "విషయం క్లుయ మూన్సు అందుకో నేసరికి అసలు విషయం నేనే బయటపెడతాను. మీరు మాత్రం తొందరపడి బయటపెట్టేరుసుమా. తమాషా చెడిపోతుంది" అని సలహా యిచ్చాడు.

రామ్మూర్తి ముఖాన్ని తెలుపు చేసుకుని బయటకు వచ్చాక ముగ్గురం అటు బజారువైపు వెళ్లాం. దార్లో కాఫీ తాగాం. కాసేపు అటూ ఇటూ తిరిగాక రామ్మూర్తి వెచ్చాలు కొనాలంటే ఆ షాపుకు వెళ్ళాం రామ్మూర్తి చేతిలో ఆ లావాటి పుస్తకం వుంది.

కొనవలిసిందంతా కొని వెచ్చాలు యింటికి పంపించే ఒప్పందం అయాక రామ్మూర్తి వంద రూపాయల నోటుకోసం పుస్తకమంతా కలయ వెదికాడు. ఏవేవో పేజీ నంబర్లు గుర్తు తెచ్చుకుని ఆ పేజీల్లో చూశాడు. తర్వాత మొహం తేలవేశాడు. మళ్ళీ తను అల్లా మొహం పెటినందుకు మేము బాధపడతామనో, వ్యాకులపడతామనో మామూలుగా వుండేందుకు ప్రయత్నించాడు. అతని ఆలోచన్లు రకరకాలుగా సాగాయి. కొంచెంసేపు తను ఆ నోటు పుస్తకంలో పెట్టిన మాట ఖాయమేనా కాదా అని ఆలోచించాడు. "పుస్తకంలో పెట్టకపోతే యింకా ఎక్కడ పెట్టివుంటాను?" అని ప్రశ్నించుకున్నాడు. ఈవిధంగా ఆలోచన రకరకాలుగా సాగాక చివరికి ఆ నోటు డ్రాయర్లో ఎడంవైపు సొరుగులో ఫైల్సు మధ్య పెట్టినట్లు గుర్తు వచ్చింది రామ్మూర్తికి. ఈ ఆలోచన్లు అతను లోపల్లోపలే చేసుకోక బయటకు కూడా వెలువరిస్తూన్నందువల్ల అతనే విధంగా ఊహించుకుంటున్నాడో మాకూ తెలిసింది.

అయితే రామ్మూర్తి యిలా ఆత్మద్రోహం చేసుకుంటున్నాడంటే నాకు చెప్పరాని బాధ కలిగింది. అతను పుస్తకంలో పెట్టినమాట ముమ్మాటికీ నిజం. కాని ఆ పుస్తకందగ్గర పావుగంటసేపూ, అంతకంటే ఎక్కువసేపూ కూర్చున్న యీ ఆప్తమిత్రులు తమాషాకో, నిజంగానో ఆ నోటుని అపహరించివుంటారని అతను అనుమానించకపోవటం నాకు మరీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది. రామ్మూర్తిస్థితిగతులు నాకు తెలీనివికావు. వందరూపాయల కాయితం అంటే అతనికి ఎంత పెద్దవస్తువో కూడా నాకు తెలుసు. అటువంటప్పుడు అది డ్రాయర్లోనో ఎక్కడో వుండివుంటుందను

★ వ్యక్తులూ - విలువలూ ★

కుని ఎంత సమర్థించుకుంటున్నా బాధ పడకుండా వుంటాడని ఎలా నమ్మేది?

షావువాడిని డబ్బు తర్వాత యిస్తానని ఒప్పించి "పదండి. అలా లైబ్రరీదాకా పోయివద్దాం. ఈ పుస్తకం అక్కడ యిచ్చెయ్యాలి" అన్నాడు. ఎంత కూడదనుకున్నా అతనిగొంతులో కంగారు అనేది ధ్వనిస్తూనే వుంది. ఈసమయంలో నేను ముకుందరావు మొహంవంక చూశాను. అతనూ నావంక చూసి చిన్నగా నవ్వాడు. అతని నవ్వు చూస్తే నాకు అరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది. అతనంటే కలిగిన జుగుప్స యింకొంచెం పెరిగింది. ఎంతసేపని తమాషా? తమాషాలకి కూడా ఒక హద్దూ పద్దూ వుండాలా? అదీ గాక క్లయిమాక్సు యిందాకే అందుకున్నాడాయె. ఓవిధమైన అసహ్యంతో తల ప్రక్కకి తిప్పుకున్నాను.

లైబ్రరీలో పుస్తకాన్ని యిచ్చివచ్చేందుకు రామ్మూర్తి లోపలకు పోయినప్పుడు అతను నాతో అన్నాడు. "చూశారా? మనుషులస్వభావాలు ఎంత వింతగా వుంటాయో! కొద్దిగంటలక్రితం రామ్మూర్తి తన చేతుల్తో యీ పద్యకాయితాన్ని ఆ పుస్తకంలో పెట్టాడు. ఇప్పుడు ఆ విషయాన్ని తనే నమ్మలేనిస్థితికి వచ్చాడు. పైగా యింకా ఎక్కడెక్కడో పెట్టాననుకుంటున్నాడు. ఇటువంటి చిన్న చిన్న సంఘటనలవల్లే వివిధమన స్తత్వాల పరిశీలన చేయవచ్చు..." అంటూ ఏదో సైకాలజీ చెబుతున్నాడు. 'ఊఁ' కొట్టటంమినహా నేను యింకేమీ చేయలేదు. చేయలేక పోయాను.

రామ్మూర్తి ఆ పుస్తకాన్ని లైబ్రేరియన్‌కి అప్పజెప్పేలోపల రెండుమూడుసార్లు మళ్లీ ఆ పేజీలన్నిటినీ వెతికి వుంటాడనటంలో సందేహంలేదు. కొంతసేపటికి మాదగ్గరకు వచ్చాడు.

చీకటిపడబోతూండగా యింటిదారి పట్టాము. దార్లో రామ్మూర్తి "అదికాదు ముకుందం. ఇవాళేవెళ్లాలని తొందరేముంది? రేపు వెళ్ళకూడదూ?" అన్నాడు.

"కాని రామ్మూర్తీ ఎలా వీలవుతుంది? నా వ్యవహారాలూ, వ్యాపకాలు అదంతా నీకు తెలుసాయె. టైమంటే నాకు ప్రాణప్రదం. ఒకనిమిషం వేస్టు చేయాలంటే మనస్సు చివుక్కుమంటుంది. ఇవాళ రాత్రికే వెళ్ళిపోవాలి" అన్నాడు ముకుందరావు.

రామ్మూర్తి నావైపు తిరిగి "అయితే నువ్వూ మా యింట్లోనే యివాళ భోజనం" అన్నాడు.

"ఎందుకులే? మాయింటికి వెళ్లిపోతాను" అన్నాను ముక్తసరిగా.

"అలాకాదు. సరదాగా ముగ్గురం కలిసి కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు. తర్వాత యిద్దరం కలిసి ముకుందాన్ని ట్రెయిన్ ఎక్కించి వచ్చేద్దాం" అని పట్టుబట్టాడు. నాకు ఒప్పుకోక తప్పలేదు.

రామ్మూర్తి యింట్లో భోజనాలతోసహా, కబుర్లలో రెండుగంటలు గడిపాము. నా విషయం ఎలావున్నా రామ్మూర్తి మాత్రం చాలా హాయిగా వున్నాడు. ముకుందరావు జోక్సు, మాటల చాతుర్యం అతనికి చాలా సంతోషం కలిగించాయి. ఆ సంతోషంలో అతను యింటికి వచ్చాక పద్యకాయితాన్ని వెదుక్కోవటం కూడా మరిచిపోయాడు. ఇందాక ముకుందరావు చెప్పిన సైకాలజీ నాకు యిప్పుడు కొంచెంగా అర్థమయింది.

ట్రెయిన్ టైము అయేసరికి ముగ్గురం స్టేషన్‌కు వెళ్ళాం. రైలు ప్లాటుఫారంమీద సిద్ధంగావుంది బయలుదేరేందుకు యింకో అయిదు నిమిషాలకన్నా ఎక్కువ వ్యవధి లేదు. ముకుందరావును ఒక యింటర్ క్లాస్ కంపార్టుమెంటులో ఎక్కించి మేము ప్లాటుఫారంమీద నిలబడి మాట్లాడసాగాము. కొంతసేపటికి సిగ్నల్ యివ్వబడటం కూడా జరిగింది. నాకు మండిపోతోంది. ఏమిటీ పెద్దమనిషి? ఈ తమాషాకేమన్నా అంతూ పొంతూ వుందా? మరీ విసిగిపోయి నేనే బయటపెడదామనుకున్నాను. కాని సభ్యత అడ్డువచ్చింది.

చూస్తూ చూస్తూండగానే రైలు కూత వేయటం, ప్లాటుఫారం విడిచి వెళ్లిపోవటం కూడా జరిగింది. నా ఆశ్చర్యానికీ, అసహ్యానికీ అంతులేకుండాపోయింది. వెళ్తూండగా మహావినయంగా సెలవు పుచ్చుకున్నాడు. ఆ దొంగపెద్దమనిషి మాటలు వినటానికి కూడా నాకు యిష్టం లేకపోయింది.

తిరిగి వస్తూ దార్లో రామ్మూర్తిని అడిగాను "అతన్ని గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

ఇహ రామ్మూర్తి వర్ణించుకువచ్చాడు. ఇంటికి చేరేదాకా అతని గురించి మంచి విషయాలే చెబుతూవచ్చాడు. ప్రతి విషయంలోనూ అతని ఘనతను నిరూపించాడు. అతను యీరాత్రి వెళ్ళిపోవటం తనకి సుతరామూ యిష్టం లేదన్నాడు. రామ్మూర్తి ధోరణి నాకేం నచ్చలేదు. ముకుందరావును రామ్మూర్తికన్నా నే నెక్కువ అర్థం చేసుకున్నాను. అదయినా అత నీవూరు విడిచి వెళ్ళిపోయే క్షణంలో. అతనా కాయితం దాచి తమాషా ఎందుకు చేయాల్సివచ్చిందో యిప్పుడు గ్రహించాను. అయితే యిటువంటి మనుష్యుల్ని నే నిదే ప్రథమంగా చూడటం. కాని రామ్మూర్తికిమాత్రం అతనంటే అభిప్రాయం మారదుగదా. జరిగిన విషయం అతనికి చెప్పటం నాకిష్టంలేకపోయింది. అతని హృదయంలో ముకుందరావు ఒక ఉన్నతమైనస్థానం ఆక్రమించి కూర్చున్నాడు. దాన్ని కదిలించటం ఎందుకు? "ఇందాకపోయిన డబ్బును వెదికావా?" అని అడగటంకూడా యిష్టంలేకపోయింది అడిగినట్లయితే ఆ రాత్రికి అతనికి శాంతిలేకుండా చేయాల్సివస్తుంది.

అందుకని ఆ రెండువిషయాలని గురించీ ఒక్కమాటయినా బయటకి చెప్పకుండా,

మా యింటికి చేరేసందు వచ్చేటప్పటికి "గుడ్ నైట్" చెప్పివెళ్ళిపోయాను. ఆరాత్రి ముకుందరావు చేసిన "తమాషా" గురించి చాలా ఆలోచించాను. అంత వ్యాపారస్థుడు అయివుండి, బాగా డబ్బుగలవాడు అయివుండి అతనటువంటి "తమాషా" ఎందుకు చేయవల్సి వచ్చిందో అర్థం కాలేదు ఇంకో ఆలోచన కలిగేటప్పటికి విస్మయంకూడా కలిగింది. నా ముందు అతనటువంటి పనిచేసి నేను రామ్మూర్తిముందు బయటపెడతానని ఎందుకు అనుమానించలేదు? నేను చెప్పేస్తే అతనికున్న గౌరవం ప్రతిష్ఠ ఏమయిపోతాయి?

కాని దానికి సమాధానంగా యింకో ప్రశ్నలాంటిది ఉదయించింది.

"అతను భయపడవలసిన అవసరం ఏముంది?

ముకుందరావు తెలివితేటలకు ఆశ్చర్యం వేసింది. నేను బయటపెట్టలేనని అతనికి తెలుసు. వ్యక్తుల తత్వాలను అవగాహనం చేసుకుంటే వ్యవహారాలు ఎంత సులభంగా నడిపించవచ్చో అర్థమైంది.

ఇది జరిగిన మూడోనాటి సాయంత్రం రామ్మూర్తి, నేను చల్లగాలికి బయల్దేరాము. మా యిద్దరిమధ్యా అనేక విషయాలు వచ్చాయి. నాకుమట్టుకు ఏదో వెలితిగానే వుంది రామ్మూర్తి ముందు ఏదోదాస్తున్నానని బాధగావుంది రామ్మూర్తిముందు ఏదో దాస్తున్నానని బాధగావుంది. ఈ రెండు రోజుల్లోనూ నేను ముకుందరావును మరిచిపోలేదు. అతన్ని ఎంత నీచంగా చిత్రించుకొనాలో అంతనీచంగా చిత్రించుకుని అతనికి నాలో ఒక స్థానాన్ని ఏర్పరిచాను.

అకస్మాత్తుగా రామ్మూర్తి అన్నాడు. "ఇవాళ చిత్రం జరిగింది."

అతినామాటలు అనకుండా వుంటే "రెండురోజులక్రితం నేనో విచిత్రమైన దొంగనుచూశాను..." అంటూ ఆ దొంగను గురించి, దొంగతనాన్నిగురించి పరోక్షంగా అసలువిషయం బయటపెటకుండా ఉపాయంగా చెప్పుకు పోదామనుకుంటున్నాను.

కాని అతనా మాట అనటంతో అదంతా మరిచిపోయి "ఏమిటి?" అనడిగాను కుతూహలంగా

"నాకు ముకుందరావు వందరూపాయలు ఎమ్. ఒ. చేశాడు?"

"అదేమిటి?? తెల్లబోయాను.

"ఆవేళ నా వందరూపాయలనోటు కనిపించలేదు. గుర్తుందా?"

"ఊఁ."

"మరునాడు యిల్లంతా వెదికాను. కనిపించలేదు. పోయిందని నిస్పృహచెంది వూరుకున్నాను" అని కొంచెం ఆగాడు.

నా గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది.

"కాని యివాళ ముకుందరావు వంద రూపాయలు పంపిస్తూ ఓఉత్తరం రాశాడు. ఆరోజున పుస్తకంలో పెట్టివుంటే తమాషా చేసి ఏడిపిద్దామని తీసి దాచాడుట. విషయం క్లయిమాక్సుకరకూ పోయాక యిద్దామనుకున్నాడుట. కాని అతననుకున్నంత క్లయిమాక్సు రాలేదు. స్టేషన్‌లో యిద్దామనుకుని మాటల్లోపడి మరిచిపోయాడుట. ఇప్పుడు పంపించేస్తూ క్షమాపణ అడిగాడు" అని కొంచం ఆగి.

"అందుకే ముకుందరావును నే నంత గౌరవిస్తాను. ప్రతి విషయంలోనూ యితరుల కెవరికీ కనిపించని ప్రత్యేకత అతనికి కనిపిస్తూ వుంటుంది. ఇతరు లెవ్వరూ వూహించని పనులు అతను చేస్తూవుంటాడు. ఉదాహరణకి నువ్వే ఆ నోటుని చూశావనుకో; ఆ స్థితిలో. నువ్వు అలా తీసి దాచి ఏడిపించటానికి యిష్టపడవు. మెదలకుండా వూరుకుంటావు. లేకపోతే నా అజాగ్రత్తకు నాలుగు చివాట్లువేసిదాన్ని తీసి భద్రపరచమంటావు. అంతే నా?" అంటూ అంతటితో ఆగక, యీ అవకాశాన్ని పురస్కరించుకుని ముకుందరావును గురించి యింకా చాలా చెప్పాడు. కాని యీసారి నేను అతను చెప్పేది త్రోసివేయక శ్రద్ధాభక్తులతో విన్నాను.

రామ్మూర్తి యిలా వున్న విషయం బయటపెట్టడంతో నేను తల్లక్రిందులైపోయాను. ఒకరకం సిగ్గు నన్నావహించింది. ముకుందరావును గురించి యిదివరకు నాకున్న ఊహల్లో ఏ ఒక్కటీ రామ్మూర్తికి చెప్పలేకపోయాను. ఆ విషయాలేవీ అతనికి తెలియకుండా వుంటేనే బావుంటుందని నా ఉద్దేశం.

అయితే వందరూపాయలు విలువగల కాయితాన్ని తమాషాకే సంగ్రహించి, మళ్లీ అది యివ్వకుండా మరిచిపోయి వెళ్లిపోవటం నమ్మదగిన విషయమా?

ఏం? ఎందుకు నమ్మదగిన విషయం కాదు? వందరూపాయలు పోయాయనో, ఎక్కడో డ్రాయర్లో పెట్టి వుంటాననో సందేహంలోవుండి, యింటికిపోయి వెతకాలి అనుకున్న రామ్మూర్తి కబుర్ల కులాసాలోపడి ఆ విషయం మరిచిపోలేదా?

ఇలా సమాధానం చెప్పుకున్నాక నన్ను తృప్తి, అసంతృప్తి రెండూ ఆవహించాయి ముకుందరావును ఎప్పుడో ఓసారి కలుసుకుని, రామ్మూర్తికి తెలియకుండా మానసికంగా అతనికి చేసిన ద్రోహానికి క్షమాపణ కోరుకుంటేగాని నాలో అసంతృప్తి అణగారదు.

★

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు.(Diabetes) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్‌సులిన్ ఇన్‌జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్‌జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స, దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలికయిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్‌జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోష్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W)

అబలసుధ

స్త్రీ కుసుమ వ్యాధులు. అకాల బహిష్టు, ఋతుబద్ధము, ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు లాగుట, మనస్తిమితము లేకపోవుట. నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత. మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొ॥ హరించును

సీసా రు. 3/- వి పి. రు 1/-

ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్

లక్ష్మి టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.)